

Відкрите звернення
до Президента України, Прем'єр-міністра України,
Голови Верховної Ради України

Всеукраїнської асоціації викладачів української мови і літератури

(у зв'язку із загрозою національній безпеці України,
через перейменування Кіровограда)

Вельмишановний пане Президенте України!
Вельмишановний пане Прем'єр-міністре України!
Вельмишановний пане Голово Верховної Ради України!

Зовнішня військова агресія путінського Кремля, що цинічною анексією Криму, бандитським вторгненням на Донбас та зухвалим бомбардуванням сирійських територій остаточно підірвав цивілізаційні основи світової безпеки, підсилюється усілякими спробами зберегти маркування соціокультурного простору знекровленої України імперськими топонімічними назвами. Використовуючи ситуацію з ухваленням Закону України "Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їх символіки" кремлівські агітатори, зважаючи на здебільшого низький рівень національної свідомості та брак історичних знань пересічних городян, добиваються зміни більшовицької номенклатури українських географічних найменувань російськими відповідниками й у такий спосіб збереження духовного поневолення політично незалежної України. За винятком кількох західноукраїнських областей (Львівська, Івано-Франківська, Тернопільська), які ще у 90-х роках минулого століття очистились від колоніального непотребу, решта України опинилася у ситуації надзвичайно відповідального вибору, коли декомунізація має стати імпульсом до пошанування справжніх українських героїв чи запровадження органічного, власне українського топонімікону.

Професійна філологічна спільнота всієї України особливо стурбована ситуацією, що склалася навколо перейменування міста Кіровограда, краю що є малою батьківщиною багатьох талановитих письменників — класиків української літератури. Значна частина депутатів Кіровоградської міської ради (в основному колишні члени Партії Регіонів) намагаються повернути для міста російську імперську назву Єлисаветград, запроваджену Росією у XVIII ст. на честь цариці Єлизавети для демонстрації своїх претензій на Степову Україну. На місцевому телебаченні з'явилися відеоролики з агітацією за перейменування Кіровограда на Єлисаветград, а територію міста вкрили білборди із відповідними закликами. До бюлетеня, який призначений для проведення консультативного опитування містян у день виборів до місцевих рад (25 жовтня), внесено й топонім Єлисаветград.

Ініціативні прислужники «руського мира» цинічно проігнорували протести громадськості Кіровограда, знехтували підсумками громадських слухань, які відбулися у Кіровограді 27 серпня, науковим доробком всеукраїнської науково-практичної конференції «Перейменувальні процеси як цивілізаційний вибір»

українського суспільства» (Кіровоград 11 червня 2015 р.), а також відкинули наукові експертизи Інституту історії України НАН України, Інституту української археографії та джерелознавства імені М. С. Грушевського НАН України, Київського національного університету імені Тараса Шевченка, де вичерпно обґрунтовано категоричну неприйнятність повернення азійського Єлисаветграду на новітню європейську карту України та його пряму загрозу національній безпеці та незалежності Української держави.

Всеукраїнська асоціація викладачів української мови і літератури підтримує аналітичні висновки наукових експертиз авторитетних історичних інституцій щодо присвоєння нинішньому Кіровограду назви Інгульськ, яка є ідеологічно нейтральною, милозвучною, відповідає українській та світовій практиці надання населеним пунктам назв за гідронімом, згадується у творчості Тараса Шевченка, перегукується з козацьким минулим міста і краю (Інгульська слобода, Інгульська паланка, Інгулогородська сотня).

Водночас закликаємо керівників центральних органів влади не допустити пропагандистських маніпуляцій у дусі українофобських махінацій Дмитра Табачника при виконанні норм законів про декомунізацію. Ухвалюючи рішення про перейменування українських міст чи інших населених пунктів, ми повинні чітко простежити, аби новоутворені топоніми:

- демонстрували усьому світові, що українці належать до цивілізованої європейської нації з глибокими демократичними традиціями та віками виробленим національним інстинктом;
- уславлювали героїчну історію України, вкорінювали в українців упевненість та переконання про незворотність процесу відродження нашої державності та звільнення України з-під колоніального впливу путінської Москви;
- остаточно позбавили путінську Росію усіляких аргументів щодо ймовірного існування якоїсь Новоросії та знеохотили її до подальших територіальних претензій;
- стали новою формою пошанування світлої пам'яті Героїв, які загинули у війні з Росією в 2014-2015 рр., на високий щабель підняли почуття гідності поранених воїнів, стимулювали рішучість українців та ідеологічно їх озброювали перед російською агресією та майбутніми цивілізаційними викликами;
- гарантували суспільну стабільність та світоглядну єдність у країні, громадяни якої довели під час Революції Гідності, а згодом після початку російської агресії свій патріотизм та європейскість.

Перший заступник

Голови Всеукраїнської асоціації
викладачів української мови і літератури

Я.І.Гарасим